

Midterbarnet:

I det næste lille stykke, vil jeg ganske kort, og meget generelt, prøve at beskrive det mellemste barns særlige kendetegn og behov. Hvis der kun er tre børn i familien, så barnet er det eneste mellembarn, vil disse særlige kendetegn være mere udpræget, end hvis der er flere mellembørn.

På samme måde som det første barn bekræfter fars position i familien, vil det mellemste barn ofte bekræfte mors position i familien, uden dog at være et typisk "mor barn." Barnet vil ofte udvikle sig i én af to retninger. Enten bliver barnet støjende og gør derved meget opmærksom på sig selv, eller også bliver det udpræget selvudslettende så ingen bemærker det. Årsagen er den specielle situation barnet står i. På den ene side står det ældste barn og kan alt meget bedre og på den anden side står det yngste barn med al sin charme gennem sin lidenhed. Uanset hvilken side barnet ser til i familien, vil det altså møde sin overmand - så der er næsten kun to udgange. Enten må barnet gøre opmærksom på sig selv for at blive bemærket og derved føle sig set, eller også konstatere at det ikke kan hamle op med de to andre – så det trækker sig - ofte med lav selvværd til følge.

Barnet udvikler ofte senere en meget god evne til at mægle - forstå modparten - og er meget opmærksom på følelsesmæssige behov hos andre, hvorfor vi ofte ser dem vælge omsorgsjobs.

Dette giver følgende stikord: Konfliktsky, loyal over for ligemænd, god som mægler, har mange venner – og alligevel lidt af en enspænder, fordi det ofte er usikker på egen værdi. Selv om det "vælger" den støjende vej og derved får opmærksomhed, så er det ikke det samme som, at det så udvikler sikkerhed på sin værdi – "for det bliver jo kun set, når det gør noget." Alternativet er det modsatte, at barnet opgiver at positionere sig og bliver den stille indadvendte – altså enten eller.

Vores fristelse som forældre er at overse dette mellembarn lidt - især medens nr. 3 er helt lille. For den store gør jo alt første gang og er derfor spændende at følge og nummer tre er charmerende og sød – og den lille. At det ofte sker kan vi se på antal billeder af børnene. Der er næsten altid langt færre billeder af midterbarnet end af den første. Vi må være opmærksomme på, at barnet let kan føle sig i klemme mellem de to andre - også selv om der objektivt set ingen grund er til det - og derfor på en særlig måde prøve at bemærke barnet og opfylde dets behov for følelse af at være værdifuld. Det sker bla. når vi bemærker barnet, selv om det ikke har gjort noget for at blive set.

Husk altid, at du er den bedste forældre til dine børn – for ingen elsker dem så højt som du gør.

Med venlig hilsen,
Steen Palmqvist.